

COMBAT

DIARI ANTIFEIXISTA DE LA TARDA

Núm. 37

Girona, dimarts 1 de setembre del 1936

Preu 15 cts.

Companys! Se us necessita al front! Diàriament surten columnes de catalans que van a defensar les llibertats de la pàtria! Enroieu-vos-hi!!

Les armes són per al front

Per M. Roset Sala

Aquests dies es ve fent una enèrgica crida als ciutadans que, posseint armes, no tenen cap servei a complir, mentre al front de guerra manquen d'elles i d'homes per tal de destruir ràpidament l'enemic.

Tot el que es digui no serà prou en aquest sentit. Ni un dia més hom ha d'entretenir les armes que manquen al front. Qui poseeixi una arma llarga té un dilema a escollir: lliurar-la o anar al front. Figurem-nos el que succeiria si tothom retingués les armes a casa seva, inactives, mentre l'enemic ens ataqués a través de les seves posicions. Cal oposar al feixisme una barrera infranquejable en la qual s'estabellin tots els seus plans; amb armament suficient escursarem la guerra i l'acabarem abans que arribin els freds de l'hivern, que forçosament serien durs per als nostres valents milicians.

Hem de treballar per la guerra. Tot és prematur si abans no ens proposem organitzar la guerra, precisament per acabar-la. Els nostres esforços, a reraguarda, han de dedicar-se a organitzar tot l'humanament possible i que pugui servir per als nostres fronts. Que no els manqui material bèl·lic; queviures i robes per a vestir-se; que els milicians, que ho donen tot, vegin en nosaltres uns bons organitzadors i una reserva de refresc, puix que ningú pot descartar-se de la possibilitat d'haver d'anar al front; tots, absolutament tots, som milicians per a lluitar contra el feixisme. És clar que no tothom és bo per anar al front o per a complir serveis actius; però això no vol dir que puguin desfer-se de la seva obligació. En aquests moments, tothom és necessari per una o altra missió. La guerra necessita gent a l'avantguarda i a la reraguarda.

Tots els que militem en organitzacions revolucionàries ens hem de considerar mobilitzats; de cap manera podria consentir-se que hom, pel sol fet de tenir una arma, ja compleix amb el seu deure; les armes han d'anar al front, però ràpidament. Qui no la necessiti, que la retorni; o millor encara, que se'n vagi al front.

Si els milicians donen la seva vida per a defensar la nostra llibertat, perquè nosaltres no podem, almenys, correspondre amb el mateix sacrifici? Tots per tots hem d'ajudar-nos, puix que el pervindre que ens estem jugant no és patrimoni de ningú, sinó de tothom.

Encara Mossèn Pujolás

Segurament nosaltres no pensàvem poder trobar cap més document referent a la vida celestial que portava el Rvd. Mn. Pujolás, de Massanet de Cabrenys.

Per això ahir quan ens vingué a les mans la lletra que transcrivim a continuació ens donà ànims per a seguir buscant i, efectivament, en trobàrem d'altres de la mateixa especie i dels mateixos protagonistes que les publicades anteriorment.

Avui, però, n'esmentarem només que una.

Heus-la aci:

«Rdo. Ldo. D. Salvador Rial pbro.

Gerona.

Muy apreciado Sr. y amigo: Oportunamente recibí su atenta, no habiendo contestado antes por haber sabido que después de la reprimenda continuó la misma correspondencia, haciendo servir d'encubridor al Párroco de Los Horts y su hermana, quienes (su hermana) todos los días iba al correo para retirar la (correspondencia del Vicario) según decía. El correo me entregó una que guardo y consta de

tres hojas completamente llenas, sin firma ni fecha. y con sobre escrito diferente, tirada a La Bisbal, como la mayoría de ellas. Referente a estas cartas por parte de la Rectoría de Los Horts, desearía hablar algún día extensamente con V. y el Sr. Obispo, aduciendo otros datos, con el fin de exponer la necesidad de no proveer el curato de Los Horts, como ya apunté en un párrafo de aquella solicitud.

Al ausentarse de esta el Sr. Pujolás dejó en mi casa el baul-mundo, y con llaves que tengo inspeccioné otra vez si guardaba 2 postales con escritos de aquella índole, y un retrato de la querida; y pude cerciorarme de que con la correspondencia, continuaba todo aquello.

He sustraído el Album, y pregunto a V. ¿Le parece bien me quede dicho Album con todo su contenido? ¿Lo destruiré todo? En este caso podrá sospechar de mi. O le parece bien se lo devuelva para mirar si el mismo lo inutiliza? Espero la contestación con el correo de las 9, pues si me reclama el baul sabré el criterio de V.

Le participo que son las 10 de la noche (y dentro poco va a salir el correo de ésta para Figueras) y no ha venido aún el nuevo Vicario, habiendo desempeñado un triste papel pues la sufragánea se han quedado sin misa, y nada sé de dicho señor. Puede que se haya extraviado su nombramiento. Me sabe mal por tener el jueves próximo un compromiso, que necesitaba el Vicario.

Suyo affmo. amigo y s. s. q. s. m. b.

Emilio Solés pbro.

Aquest capellà, si recordeu, era l'estimat de l'Angela Gimbernat de La Pern. Després d'aquella carta que vàrem publicar en la qual ella molt humilment demanava perdó al Bisbe dient-li que no hi tornaria més, es veu que va reincidir i devia ésser molt pobre l'arrepentiment doncs encara es canviaren molta correspondència, que publicarem ben aviat.

Mn. X

INTERESSANT!

Dintre breus dies publicarem un sucós reportatge sobre «FALANGE ESPANYOLA» a Girona i comarques.—Aquest reportatge anirà acompanyat de fotografies inèdites i una relació de noms dels individus que la componien.

Les armes són per al front, i ningú té dret a exhibir-les sense utilitat. Lliureu-les als que saben emprar-les!

COMITE ANTIFEIXISTA DE GIRONA

Centre Sanitari Intercomarcal de Girona

En aquest Centre Sanitari Intercomarcal, continua amb gran activitat la vacunació antitífica. Actualment, a desgrat dels pocs dies de la campanya sanitària que estem efectuant, passen de 400 vacunacions les que es porten efectuades, la qual cosa palesa el bon sentit de humanitat de la població gironina que ha correspost amb entusiasme a la crida efectuada per aquest Centre Sanitari.

Cal però, assolir una xifra molt més superior. Cal que tots els veïns de Girona, especialment els dels carrers, Ballesteries, Cort - Reial, Plaça Sant Pere, Calderers i Barca, passin per aquest Centre, per tal d'ésser vacunats.

També d'una manera especial, recomanem a tots els milicians que vinguin a vacunar-se.

Havent-se rebut una important tida de vacuna antitífica per via bucal, aquesta serà administrada als qui per raons d'ordre de treball, els hi sigui una molèstia o un perjudici material, vacunar-se per injecció.

La vacunació per injecció s'efectua tots els dies laborables de les 9 a les 2 i de les 4 a les 8 hores.

La vacunació bucal, solament de 9 a 10 del matí i cal tenir en compte que per prendre-la s'ha d'estar completament en dejú.

Girona 29 agost de 1936.

Transports E. Interurbans S. A.

A V I S

Degut a la supressió d'algun dels trens expressos de M. Z. A. amb els quals enllacen els omnibus d'aquesta empresa, es fa avinent que:

Des del primer de setembre queda suprimit l'omnibus que te la sortida de Girona per a Banyoles a les 15'45.

I l'omnibus que surt de Banyoles cap a Girona a les 9'30, també des del primer de setembre, sortirà a dos quarts d'onze, quedant per tant modificat l'Horari de la línia Banyoles - Girona, aixís: Sortides de Banyoles: 5-7'30-9-10'30-14-15'30-17'30 (i els dies de festa a les 20)

Sortides de Girona: 7-9'15-10'45-11'30-5'15-18-19'45

Hospital de les Comarques Gironines

S'assabenta a tots els comitès Antifeixistes de les comarques de Girona, que no portin cap malalt a aquest Hospital sense previ avís i autorització de les autoritats facultatives del mateix.

Girona 1 de setembre del 1936

Convocatoria

Es convoca a tots els milicians afiliats a la Joventut Comunista Ibèrica (P. O. U. N.) a una reunió que tindrà lloc avui a les 9 de la nit en l'estatge social.

AVUI AL
Coliseu Imperial
I DEMÀ AL
Saló Gran - Via
es projectarà
l'interessant
reportatge
d e l
Moviment Revolucionari a
Barcelona

Es projectarà
solament
aquests dos
d i e s

Comissió de Proveïments

Ahir marxà a Barbastro, en tren especial, una expedició de queviures, organitzada per aquesta Comissió. Així mateix, el divendres sortiren set camions procedents de Palau i altres poblacions, amb destí també a Barbastro.

Continuament s'organitzen arreu combois de queviures per als fronts de guerra. Es necessari que aquests combois, però, abans de sortir de llurs localitats, passin per aquesta Comissió, que és l'encarregada de controlar l'organització de les expedicions amb destí a la caserna general de Barbastro.

Acomplertes les expedicions amb destí a Bujaraloz i Barbastro, cal ara organitzar totseguit una tercera expedició per a Tardienta, on la lluita ha estat violentíssima i, per tant, necessiten ràpidament l'assistència en tots els ordres.

Des d'ara, doncs, organitzem tots plegats la tercera expedició.

Heus ací el que es necessita:

Tota classe de cereals.

Conserves.

Tabac.

Bestiar i ayiram.

Patates, etc.

Ciudadans! Contribuiu, com fins ara heu vingut fent generosament, a la subscripció en pro dels valents milicians de Tardienta.

Cambrà del Viatjant i Representant

En la reunió celebrada el dia 29 del corrent mes, en la que quedà constituïda per unanimitat la Cambrà del Viatjant i Representant de les Comarques Gironines, adherida a la U. G. T.

Quedà constituïda la següent Junta:

President: Eusebi Comas.
Vis-President: Narcís Julià.
Secretari: Eugeni Cabré.
Sots-Secretari: Miquel Batlle.
Tresorer: Lluís Farreros.
Contador: Josep Garreta.

Vocals: Antoni Homs, Francesc Roset, Josep Grau, Joan Playà i Joaquim Ruhlí.

Aquesta Junta, es posa incondicionalment a les ordres de tots els seus companys de classe, i els manifesta que tots els dies de 11 a 12 del matí i de 6 a 8 de la tarda, estaran obertes les oficines situades a la Casa del Poble, per atendre totes les reclamacions i suggerències de nostre gremi.

La Junta d'aquesta Cambra ens ha enviat una nota per a què fessim constar la baixa de vocal de la mateixa a Antoni Homs.

Llegiu i propagueu COMBAT

Federació de Treballadors de l'Ensenyança U. G. T.

(Secció de Girona)

Constitució de la Borsa del Treball

La substitució de l'ensenyament religiós i la nova estructuració escolar catalana, requereixen una munió tan nombrosa de personal docent que resulta gairebé impossible d'obtenir-lo dins les rengleres del Magisteri.

L'Associació de Treballadors de l'Ensenyança de Girona, considerant com una necessitat ineludible el dret de tot infant a tenir la seva escola, ha obert una Borsa de Treball on podran inscriure's totes aquelles persones culturalment preparades, que sentin l'amor al nen i simpatitzin amb la causa del poble.

Penseu tots que l'infant us crida i us necessita; teniu l'obligació moral d'acudir a aquest clam. Poseu el vostre esforç i entusiasme en fortificar el tendre esperit infantil i ferjar una joventut forta i creadora, garantia de l'esdevenidor.

LA JUNTA

Subscripció en pro Milícies antifeixistes i orfes de les víctimes que està ocasionant la lluita de la nostra terra en defensa de la Llibertat i de la Democràcia

(Continuació)

Ptes.

Suma anterior 33.902'10
Ajuntament d'Aiguaviva 400—

Subscripció pro Hospitals de sang

Suma anterior 63.170'30
Joan Cos 10'—
Enric Gimeno (Vigilant d'Arbitris Municipals) 5'—
Apoderats Banc Hispano Americano 90'80
Obrers de la Casa Martirià Montserrat 21'—
Obrers de Electro Química Berenguer (2.ª ent.) 657'95
Jesús Rueda 7'—

METALLIC

Munne, Comestibles Girona 25'—
Tupinamba 25'—
Xòfers de Correos: Miquel Puig, Joan Ribas, Emili Mir 15'—
Gremi de mestres perruquers i barbers de Girona 208'—
Vda. de Josep Gruartmoner 10'—
Josep Perpina Vila 10'—
Eduard Torres 15'—
Argentina Vidal 6'—
Pere Cerezo 5'—
Margarida Cerezo Adroher 5'—
Joan Cerezo Palahí 5'—
Carme Cerezo Palahí 5'—
Margarida Adroher Coll 5'—
Ferran Diaz 5'—

MERCADERIA

Comitè de Quart: 29 sacs de patates i sebes i 16 gallines.
Emili Teixidor: 4 dotzenes mitjons 2 de Suetters.
Casa Maurici: 6 garseis i 4 dotzenes de mitjons.
Girona, 1 de Setembre del 1936.

Obrer gironí

EL TEU DIARI ES

"COMBAT"

EN ELL HI BATEGA L'ESPERIT DE LA REVOLUCIO.

Compra'!!!

COOPERATIVA GRAFICA

Avinguda Álvarez de Castro, 7-Teléfono 574

COOPERATISTES!!

COMERCIANTS

INDUSTRIALS

Encarregueu els vostres treballs de propaganda comercial i impresos a la

COOPERATIVA GRAFICA

de l'Avinguda Alvarez de Castro, 7

dirigida i controlada solament per elements treballadors i companys vostres.

Us serviran amb gran economia de preu.

La guerra ha d'acabar-se abans que vingui l'hivern. Els nostres milicians tenen dret al descans. Reforcem, doncs, els fronts de guerra!

Comitès de fàbrica

Es necessari que algú faci o intenti fer veure la necessitat de remeiar la injustícia que, segurament per manca de tacte o influïda per una desconsideració filla de rancúnies o venjances personals, ha prèls caràcter de represàlia i sumeix a la postergació en tota classe de lluita social i alhora de tota composició i estructuració nova a la munió treballadora anomenada fins ara d'encarregats.

No pretindré pas defensar interessos particulars de cap institució basada al servei d'interessos capitalistes; no, això és sobradament sabut que no deu subsistir i ni tant sols deu permetre's que subsisteixi res referent a l'enderrocada oligarquia capitalista.

Es millor començar, per no dir tots els treballadors, però si que dirà la majoria, i al dir-ho així sé que m'acosto tant a la veritat que aquesta no pot ésser negada per ningú, ja que han existit sempre nuclis, poc nombrosos per cert, que han estat indiferents a tota classe de lluita social i que per aquesta deixadesa o ignorància, han entorpit l'acció revolucionària que s'imposava.

Dintre aquesta majoria que han sospirat i lluitat per un millorament, cal englobar-hi a aquesta munió que ens preocupa. Fins ara, vista la ceguera del capitalisme absolut i intransigent, aquest millorament (?) s'havia transformat sota el signe d'encarregat, essent aquests els que aparentment semblava que gaudien d'alguns privilegis per damunt de la massa atropellada, però, sols un esperit egoïsta podia haver desinteressat de les necessitats dels demès i això en comptats cassos podria consignar-se.

Un encarregat, al meu entendre, no ha estat més que un treballador com un altre, però amb molta més responsabilitat que cap més, encar que en alguns cassos aquest hagi perdut el veritable sentit del càrrec i hagi prèls atribucions i resolucions que no se li atorgaven, no és tampoc equitatiu per a tots ells el tracte a que se'ls ha sotmès, ja que la majoria són elements, que en el nou estat de coses poden donar de sí, orientacions concretes, i enfocar,

amb ells coneixements adquirits per l'experiència i l'organització del treball, el camí espinós i difícil que de moment representa la qüestió vital per consolidar l'hora regeneradora de l'estructuració perfecta.

Aquest també en molts casos s'ha vist envaït per l'enveja i la desconsideració de companys de treball d'aquells que no han sabut reconèixer que el lloc que li han confiat és dels més difícils, i sols han creat dificultats, en lloc de col·laborar per la perfecció del seu càrrec, a n' aquell que anònimament ha contribuït moltes vegades, a desfer equívocs que la direcció d'una fàbrica tantes vegades n'han fet gala, i així evitar que per motiu fútil i en oblids que moltes vegades ratllaven en avorriments, no es vegessin arreconats obrers que la consciència dels patrons ja els havia fixat.

A n'aquests els hem postergat a no contar-los per res a n'aquesta palestra tan humana, a n'aquests els hem excluït per a que no puguin donar ni la més mínima expressió i orientació en tots els assumptes de la nova estructuració social; a n'aquests els hi hem tret fins i tot el vot, l'únic dret de l'home, que tota prèdica de llibertat ha mantingut com a primordial; així la ceguera d'alguns ha tractat a TOTS els encarregats.

Això no es lícit companys, això deu esmenar-se seguidament, no és possible que es faci una taula ras a TOTS. Es precis que es depuri l'actuació de cada un d'ells i en cada secció on hagi desempenyat llur càrrec fer una votació de confiança i del que en resulti obrar en conseqüència. Això serà justícia, no barem el pas així a molts del que han lluitat i lluiten en benefici de la col·lectivitat.

Soc de l'opinió, que una vegada sanejat això podrem reconèixer a molts d'ells com a membres dels comitès de fàbrica ja que un esperit coordinador com ell s'hi faria imprescindible a no tardar.

Crec també, que fent això podrem tenir la concepció dels nostres actes d'una manera més lliure, ja que podrem sentir la complaença d'ésser a temps a esmenar un equívoc que tant sovint, degut a

Ha trenta y tantos años, que en Madrid andaba muy en boga una anécdota, que a Cánovas del Castillo dióle fama de vidente.

Este hombre, representaba en la comedia política, el papel de Jefe del Gobierno, pero su auténtico papel, consistia en ser el «hombre de paja» que los Jesuitas —amos de España—tenian para disfrazar su dominio.

Cánovas, salia de una de las orgías que frecuentemente celebraban los aristócratas en un hotel de la Castellana, precedido de un Marqués que a la sazón era Ministro.

Como viera el Marqués, que en la puerta del hotel estaban una cuadrilla de segadores descansando, dijo al cochero del Presidente: «Manolo, dales con la fusta a estos bestias, que sale el Presidente y, hasta huelen mal!...»

Cánovas, oyó las palabras del imbecil marqués y dijo: ¡Déjeles marqués que duerman, porque el día en que estos despierten, no iremos nosotros tan perfumados, ni disfrutaremos tanto...»

Alguna videncia tenía Cánovas al decir aquello, pero no tuvo la suficiente, para comprender que sin despertar el Pueblo, poco tiempo después, caia sin vida por las balas de Angillillo en Santa Agueda...

No podian comprender en aquella época los dominadores del Pueblo, que apolíticamente llegaran éstos a despertar, porque el sueño o anestesia en que estaban sumidos era profundo, y cuando alguien despertaba, con esbirros y fariseos lo dejaban dormido o anestesiado en las mazmorras o con otros sistemas más perversos, que posteriormente han utilizado...

Luego, han ocurrido a granel atentados a testas coronadas y a hombres dominadores del Pueblo...

presses i a improvisacions del moment, l'onada revolucionària no s'atura a sospesar com mereixen casos com el que ens preocupa, i per això es necessària la col·laboració de tots en benefici de la col·lectivitat.

KIM

¡Despertar apocalíptico!

Unos, de carácter francamente reaccionarios...

Otros, con disfraz de liberalismo, pero con aviesas intenciones...

Unos y otros, han manejado a los Pueblos, con la única precaución de hacer guardar sus personas, y a bastantes les salió bien, porque murieron de muerte natural...

Más tarde, ampliábase la cantidad de hombres que llegaban a ser Jefes de partidos y capillitas, sobre todo en España, donde con los matices más diversos y la desaprensión más inaudita, mangoneaban la cosa pública, jugando con el País, como si fuera con una baraja de naipes. haciendo con sus mesnadas, cuantas trampas imaginara el más ladino y experto croupier.

Nosotros, teníamos en nuestras filas a D. Pablo, que sembró algo que los ladinos debieron aprovechar

No lo hicieron por la razón, de que para aceptar y practicar las doctrinas de Iglesias, había que ser buenos, honrados y sacudirse el prejuicio de clase...

En nuestros días, la Nelken, les decía que la CARABANA sigue por el sendero sin reparar en las zarzas

del camino, que rasga la piel de los caminantes, ni en los abrojos que lastima los pies desnudos del proletariado...

Todo esto, para los feudales de España, eran retóricas y zarabainas...

La clerecia y el militarismo al servicio del Capital, han practicado toda suerte de combinaciones en estos últimos años, llegando a estar muy cerca del triunfo, porque el dinero hace torcer muchas conciencias; pero la CARABANA ha seguido su camino, no ha torcido su trayectoria, a esta se han unido otras CARABANAS, potentes, arrolladores, y el despertar que algun día anunciara Cánovas del Castillo, ¡ha sido apocalíptico!...

¡Adecuada contestación a las tragedias también apocalípticas de Filipinas, Cuba, Puerto Rico, Anual Dictaduras de Martínez Anido, de Gil Robles i Lerroux...

¡Viva la República del Frente Popular!

¡¡Vamos todos al Frente, contra el Fascio!!

GOMEZ SERRANO

Recollint frases

Arreu se sent la mateixa paraula: Ai... em fan per aquests nois del fusell. Ah no... a mí no em faràs creure que tinguin cor! Pobre jovent, incapaç fins fa dos mesos de donar una bufetada, paga ara la culpa que no mereix.

El seu valor és pèrs per maldat. Qui té la culpa del seu desesper? Qui l'ha obligat a armar-se? Qui de gota en gota, ha anat filtrant fel en el seu esperit?

Com, sense càure'ls-hi la cara de vergonya poden ells, joves, sans i forts tornar a suportar una dictadura? Perquè, és per això que es defensen, no per ells sols, sinó per a tothom. Molts d'ells es recorden i se'ls escalfa la cara encara de la humiliació passada. Set anys acorralats i batuts per ses idees. Demanem sentimentalisme en hores difícils a ells, quan en temps de relativa pau i de màxima tranquil·litat la majoria d'aquests homes joves ha estat perseguida com a gossos solament per propagar la veritat noblement. Perseguits rai, empresonats dies i més dies i fins que un canvi de govern els ha estat favorable no han vist la llum del sol. El que no ha estat castigat injustament costa d'entendre aquestes co-

ses. A un se li ha mort un filllet sense veure'l; a l'altre sa mare velleja s'ha anat consumint ja tant, que en arribar el fill de la presó no l'ha coneguda. Un de molt vell recorda que li assassinaren el pare quan era petit perquè no l'havia batejat o fet batejar. Un ja molt gran havent sortit lliure pel servei, fent maniobres hi va haver qui li féu anar 3 anys i 2 mesos per un altre, deixant amb llàgrimes, els seus pares vellets i germanes petites per la senzillera raó de tenir idees avançades

En nom de quina moral es poden fer aquests abusos? Això és inhumà. Desgraciadament es cull el que s'ha sembrat.

Dones de Girona no culpen als mantenidors de la Revolució, una misteriosa força els arrastra; feuvos càrrec del moment tràgic que vivim. Una ona gegantina d'escuma malsana i febrils abraça la nostra terra com la d'un animal befat, cansat i maltractat tot el llarg del seu camí. Una tempesta que després d'una llarga amenaça, arriba a destroçar-ho tot, sense que ningú sigui qui sigui pugui deturar-la.

ROSAMIR

La guerra no pot allargar-se. El feixisme ha de rebre immediatament el seu càstic merescut. Fulminem-lo ràpidament!